

- 2) De Republiek Finland wordt verwezen in de kosten.
3) De Bondsrepubliek Duitsland draagt haar eigen kosten.

(¹) PB C 312 van 19.12.2009.

**Arrest van het Hof (Zesde kamer) van 7 april 2011
(verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door
de Hoge Raad der Nederlanden) — Staatssecretaris van
Financiën/Sony Supply Chain Solutions (Europe) BV**

(Zaak C-153/10) (¹)

(Verordening (EEG) nr. 2913/92 — *Communautair douanewetboek — Artikelen 12, leden 2 en 5, 217, lid 1, en 243 — Verordening (EEG) nr. 2454/93 — Bepalingen ter uitvoering van verordening (EEG) nr. 2913/92 — Artikelen 10 en 11 — Indeling van goederen — Bindende tariefinlichting — Beroep daarop voor zelfde goed door andere marktdeelnemer dan rechthebbende — Instructies van nationale douanediens — Gewettigd vertrouwen*)

(2011/C 160/07)

Procestaal: Nederlands

Verwijzende rechter

Hoge Raad der Nederlanden

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Staatssecretaris van Financiën

Verwerende partij: Sony Supply Chain Solutions (Europe) BV

Voorwerp

Verzoek om een prejudiciële beslissing — Hoge Raad der Nederlanden — Uitlegging van de artikelen 12, leden 2 en 5, 217, lid 1, en 243 van verordening (EEG) nr. 2913/92 van de Raad van 12 oktober 1992 tot vaststelling van het communautair douanewetboek (PB L 302, blz. 1) en van artikel 11 van verordening (EEG) nr. 2454/93 van de Commissie van 2 juli 1993 houdende vaststelling van enkele bepalingen ter uitvoering van verordening (EEG) nr. 2913/92 van de Raad tot vaststelling van het communautair douanewetboek (PB L 253, blz. 1) — Indeling van goederen — Bezwaar tegen een beslissing van de douaneautoriteiten inzake de indeling van een goed — Beroep door klager op een door de douaneautoriteiten van een andere lidstaat verstrekte bindende tariefinlichting voor een soortgelijk goed

Dictum

- 1) Artikel 12, lid 2, van verordening (EEG) nr. 2913/92 van de Raad van 12 oktober 1992 tot vaststelling van het communautair douanewetboek, zoals gewijzigd bij verordening (EG) nr. 82/97 van het Europees Parlement en de Raad van 19 december 1996, en de artikelen 10 en 11 van verordening (EEG) nr. 2454/93

van de Commissie van 2 juli 1993 houdende vaststelling van enkele bepalingen ter uitvoering van verordening nr. 2913/92, zoals gewijzigd bij verordening (EG) nr. 12/97 van de Commissie van 18 december 1996, moeten aldus worden uitgelegd dat de aangever die in eigen naam en voor eigen rekening douaneaangiften doet, zich niet kan beroepen op een bindende tariefinlichting waarvan niet hijzelf maar wel een gelieerde vennootschap in opdracht waarvan hij die aangiften heeft gedaan, de rechthebbende is.

- 2) De artikelen 12, leden 2 en 5, en 217, lid 1, van verordening nr. 2913/92, zoals gewijzigd bij verordening nr. 82/97, alsmede artikel 11 van verordening nr. 2454/93, zoals gewijzigd bij verordening nr. 12/97, gelezen in samenhang met artikel 243 van verordening nr. 2913/92, zoals gewijzigd bij verordening nr. 82/97, moeten aldus worden uitgelegd dat een belanghebbende, in een procedure ter zake van geheven douanerechten, de heffing kan bestrijden door een in een andere lidstaat voor dezelfde goederen verstrekte bindende tariefinlichting over te leggen als bewijs, zonder dat de door deze bindende tariefinlichting beoogde rechtsgevolgen kunnen intreden. Het staat evenwel aan de nationale rechter, uit te maken of de desbetreffende procesregels van de betrokken lidstaat voorzien in de mogelijkheid om dergelijke bewijsmiddelen over te leggen.
- 3) Artikel 12 van verordening nr. 2913/92, zoals gewijzigd bij verordening nr. 82/97, en artikel 10, lid 1, van verordening nr. 2454/93, zoals gewijzigd bij verordening nr. 12/97, moeten aldus worden uitgelegd dat een nationaal beleidsbesluit op grond waarvan de nationale autoriteiten zich voor de tariefindeling van aangegeven goederen kunnen baseren op een aan een derde voor dezelfde goederen verstrekte bindende tariefinlichting, bij de importeurs geen gewettigd vertrouwen heeft kunnen wekken dat zij zich op dat besluit mogen beroepen.

(¹) PB C 179 van 03.07.2010.

**Arrest van het Hof (Vijfde kamer) van 7 april 2011 —
Europese Commissie/Groothertogdom Luxemburg**

(Zaak C-305/10) (¹)

(Niet-nakoming — Spoorvervoer — Richtlijn 2005/47/EG — Arbeidsvoorwaarden voor mobiele werknemers die interopereerbare grensoverschrijdende diensten in spoorwegsector verrichten — Overeenkomst tussen sectorale sociale partners op Europees niveau — Niet-uitvoering binnen gestelde termijn)

(2011/C 160/08)

Procestaal: Frans

Partijen

Verzoekende partij: Europese Commissie (vertegenwoordigers: V. Peere en M. van Beek, gemachtigden)

Verwerende partij: Groothertogdom Luxemburg (vertegenwoordiger: C. Schiltz, gemachtigde)

Voorwerp

Beroep wegens niet-nakoming — Verzuim om binnen de gestelde termijn de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen vast te stellen en/of mee te delen die zijn voorgeschreven door richtlijn 2005/47/EG van de Raad van 18 juli 2005 betreffende de overeenkomst tussen de Gemeenschap van Europese Spoorwegen (CER) en de Europese Federatie van Vervoerswerknemers (ETF) inzake bepaalde aspecten van de arbeidsvoorwaarden voor mobiele werknemers die interoperabele grensoverschrijdende diensten in de spoorwegsector verrichten (PB L 195, blz. 15)

Dictum

1) *Door niet binnen de gestelde termijn alle wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen vast te stellen die noodzakelijk zijn om te voldoen aan richtlijn 2005/47/EG van de Raad van 18 juli 2005 betreffende de overeenkomst tussen de Gemeenschap van Europese Spoorwegen (CER) en de Europese Federatie van Vervoerswerknemers (ETF) inzake bepaalde aspecten van de arbeidsvoorwaarden voor mobiele werknemers die interoperabele grensoverschrijdende diensten in de spoorwegsector verrichten, is het Groot-hertogdom Luxemburg de krachtens deze richtlijn op hem rustende verplichtingen niet nagekomen.*

2) *Het Groothertogdom Luxemburg wordt verwezen in de kosten.*

(¹) PB C 234 van 28.8.2010.

Arrest van het Hof (Zevende kamer) van 7 april 2011 — Europese Commissie/Ierland

(Zaak C-431/10) (¹)

(Niet-nakoming — Richtlijn 2005/85/EG — Asielrecht — Toekenning of intrekking van vluchtelingenstatus — Minimumnormen — Onvolledige omzetting binnen gestelde termijn)

(2011/C 160/09)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partij: Europese Commissie (vertegenwoordigers: M. Condou-Durande en A.-A. Gilly, gemachtigden)

Verwerende partij: Ierland (vertegenwoordiger: D. O'Hagan, gemachtigde)

Voorwerp

Niet-nakoming — Verzuim om binnen de gestelde termijn de bepalingen vast te stellen die noodzakelijk zijn om te voldoen aan richtlijn 2005/85/EG van de Raad van 1 december 2005 betreffende minimumnormen voor de procedures in de lidstaten voor de toekenning of intrekking van de vluchtelingenstatus (PB L 326, blz. 13)

Dictum

1) *Door niet binnen de gestelde termijn de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen vast te stellen die noodzakelijk zijn om te voldoen aan richtlijn 2005/85/EG van de Raad van 1 december 2005 betreffende minimumnormen voor de procedures in de lidstaten voor de toekenning of intrekking van de vluchtelingenstatus, is Ierland de krachtens artikel 43 van deze richtlijn op hem rustende verplichtingen niet nagekomen.*

2) *Ierland wordt verwezen in de kosten.*

(¹) PB C 301 van 6.11.2010.

Verzoek om een prejudiciële beslissing, ingediend door de Hoge Raad der Nederlanden (Nederland) op 3 maart 2011 — M. J. Bakker, andere partij: Staatssecretaris van Financiën

(Zaak C-106/11)

(2011/C 160/10)

Procestaal: Nederlands

Verwijzende rechter

Hoge Raad der Nederlanden

Partijen in het hoofdgeding

Verzoeker: M. J. Bakker

Andere partij: Staatssecretaris van Financiën

Prejudiciële vragen

1) Zijn de aanwijzingsregels van Titel II van verordening (EEG) nr. 1408/71 (¹) van toepassing, met als gevolg dat de Nederlandse wetgeving wordt aangewezen, en dientengevolge premies mogen worden geheven op grond van de Nederlandse volksverzekeringen, in een geval als het onderhavige, waarin een in Spanje wondende werknemer met de Nederlandse nationaliteit als zeevarende werkzaam is in dienst van een in Nederland gevestigde werkgever, en zijn arbeid verricht aan boord van baggerschepen die buiten het grondgebied van de Gemeenschap varen onder Nederlandse vlag, terwijl hij enkel beoordeeld naar de Nederlandse nationale wetgeving niet is aangesloten bij het Nederlandse stelsel van sociale zekerheid als gevolg van de omstandigheid dat hij niet in Nederland woont?

2) In hoeverre is het daarbij van belang dat bij de uitvoering van de Nederlandse werknemersverzekeringen een beleid wordt gevoerd op grond waarvan zeevarenden in een geval als het onderhavige door het uitvoeringsorgaan met een beroep op het gemeenschapsrecht als verzekerde worden aangemerkt?

(¹) Verordening (EEG) nr. 1408/71 van de Raad van 14 juni 1971 betreffende de toepassing van de sociale zekerheidsregelingen op loontrekkende en hun gezinnen, die zich binnen de Gemeenschap verplaatsen (PB L 149 van 5.7.1971, blz. 2).